

Η ακράτεια είναι η αιτία της αμαρτίας

/ Γενικά / Ορθόδοξη πίστη

Image not found or type unknown

Ο **Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ** μας λέγει για την αρετή της νηστείας: «Ο νους, αυτός ο βασιλιάς του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου, για να ασκήσει και να διατηρήσει τα κυριαρχικά δικαιώματά του, πρέπει πρώτα απ' όλα να υποταχθεί στον νόμο της νηστείας. Μόνο έτσι θα μπορέσει να υποτάξει τις επιθυμίες της καρδιάς και του σώματος. Και μόνο με την συνεχή εγρήγορση, την νήψη, θα μπορέσει να διδαχθεί τις ευαγγελικές εντολές και να τις εφαρμόσει. Το θεμέλιο, λοιπόν, των αρετών είναι η νηστεία. Η νηστεία αποξενώνει τον άνθρωπο από τα σαρκικά πάθη, ενώ η προσευχή παλεύει με τα ψυχικά πάθη και, αφού νικήσει, διαποτίζει όλη την ύπαρξη του ανθρώπου, τον οποίο καθαρίζει από κάθε ρύπο κακίας. Και τότε ο Θεός έρχεται και κατοικεί στον καθαρό τούτο λογικό ναό. Όποιος σπέρνει σε γη ακαλλιέργητη, χάνει τον σπόρο και, αντί για σιτάρι, θερίζει αγκάθια. Έτσι κι εμείς, αν σπέρνουμε στην ψυχή την προσευχή έχοντας παχιά σάρκα, τότε, αντί για καλό καρπό, θα θερίσουμε αμαρτία. Η προσευχή θα χάνεται ή θα μολύνεται μέσα σε μάταιες σκέψεις, ακάθαρτες φαντασιώσεις και ηδονικά αισθήματα» [1].

Ο Μέγας Βασίλειος στον λόγο του Περί νηστείας, τονίζει: «Αυτοί που δεν παλεύουν με αίμα και σάρκα, αλλά “με τας αρχάς, με τας εξουσίας, με τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου, με τα πνευματικά της πονηρίας”, αυτοί είναι ανάγκη να ασκούνται δια τον πόλεμο αυτόν δια της νηστείας και της εγκρατείας. Διότι το μεν λάδι παχαίνει τον αθλητήν, η δε νηστεία κάμνει ισχυρόν τον ασκητήν της ευσεβείας. Ὡστε ὅσον αφαιρείς ἀπό την σάρκα τόσον θα κάμης να απαστράπτῃ ἡ ψυχὴ ἀπὸ πνευματικὴ λαμπρότητα. Διότι ἡ κυριαρχία ἐπὶ των αοράτων ἐχθρῶν ἐπιτυγχάνεται ὄχι με τας σωματικὰς δυνάμεις, ἀλλὰ με την καρτερίαν της ψυχῆς και την υπομονὴν εἰς τας θλίψεις» [2].

Ο ἅγιος Ἰωάννης της Κρονστάνδης μας λέγει σχετικά με την νηστεία: «Ὅσοι ἀπορρίπτουν τις νηστείες, λησμονοῦν ἀπὸ τι προήλθε ἡ πτώσις των πρωτοπλάστων στην ἀμαρτία: την ἀκράτεια. Λησμονοῦν και τι ὄπλο μας ἔδωσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἐναντίον του πειρασμοῦ και της πτώσεως, ὅταν πειράσθηκε στην ἔρημο και νήστευσε ἐκεῖ ἐπὶ σαράντα ἡμέρες και νύκτες. Δεν γνωρίζουν ἡ δεν θέλουν να γνωρίζουν ὅτι ἡ ἔλλειψις εγκρατείας ἀνοίγει στον ἄνθρωπο τους δρόμους της ἀπομακρυνέως του ἀπὸ τον Θεό, ὅπως εἶναι ἡ περίπτωσις των κατοίκων των Σοδόμων και της Γομόρρας και ἡ ἄλλη ἐκείνη των συγχρόνων του Νῶε. Πράγματι, **ἡ ἀκράτεια εἶναι ἡ αἰτία της ἀμαρτίας**. Ὅσοι ἀρνοῦνται τις νηστείες, ἀφαιροῦν ἀπὸ τον εαυτὸ τους και ἀπὸ τους ἄλλους τα ὄπλα ἐναντίον της σαρκός, του Διαβόλου και του κόσμου. Δεν εἶναι στρατιῶται του Χριστοῦ, ἀλλὰ ριψασπίδες, που τους αἰχμαλωτίζει εὐκόλα ἡ ἀμαρτία» [3].

Ο ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σε λόγο του στην Α΄ προς Κορινθίους, τονίζει: «Ἀς φροντίζωμεν δια τα μέλη μας, και ἀς μη ἀκονίζωμεν την γλῶσσαν ὁ ἕνας ἐναντίον του ἄλλου, οὔτε να λέγωμεν λόγους που βυθίζουν και υποσκάπτουν την υπόληψιν του πλησίον και να κτυπῶμεν και να κτυπώμεθα ὡσάν να εὐρισκώμεθα εἰς πόλεμον και μάχην. Διότι τι θα ὠφεληθῶμεν ἀπὸ την νηστείαν ἢ την ἀγρυπνίαν, ὅταν ἡ γλῶσσα μεθύῃ και τρώγῃ εἰς τράπεζαν που εἶναι περισσότερον ἀκάθαρτος και ἀπὸ κρέατα σκύλου, με το να γίνεται αἰμοβόρος, να ἐκχέῃ βόρβορον, και να κάμνῃ το στόμα ὑπόνομον και οχετόν, μάλλον δε και πολύ συγχαμερώτερον ἀπὸ αὐτόν; Διότι αὐτὸ μεν που προέρχεται ἀπὸ ἐκεῖ μολύνει το σῶμα, ἐνῶ αὐτὸ που ἐκβάλλεται ἀπὸ το στόμα, πολλάς φορές πνίγει την ψυχὴν» [4].

Ο στάρετς Ἀμβρόσιος της Ὀπτινα ἔλεγε σχετικά με την ἀσκηση: «Οἱ ἄγγελοι δοξολογοῦσαν τον Θεὸ μαζί με τους ποιμένες. Γιατί δόθηκε τέτοια τιμὴ και δόξα στους ἀπλοϊκοὺς ποιμένες; Ἐπειδὴ εἶχαν ἀπλή καρδιά κι ἦταν ἀπλὸς ὁ τρόπος ζωῆς τους, που ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τον παρομοίασε με ἐκείνον του ἀγίου Ἰωάννη του Προδρόμου, λόγω των στερήσεων και της σκληρότητός του. Σπάνια εἶχαν μαζί τους ἕνα καρβέλι ψωμί και νερό ἔπιναν ἀπὸ κάποια πηγὴ, ὅταν την ἔβρισκαν και αὐτήν. Εκείνος που τρώγει πλούσια φαγητά και πίνει ἀκριβὰ ποτὰ δεν μπορεῖ να ἀνουψώσει τις σκέψεις του. Περιπλανιέται πνευματικὰ και ἔρπει στην γῆ»

[5].

Σημειώσεις: **[1]** Αγ. Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ: Ασκητικές εμπειρίες Α΄ σελ. 156
[2] Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. τομ. 6 σελ. 55 **[3]** Αγ. Ιωάννου της Κρονστάνδης: Η εν Χριστώ ζωή μου Εκδ. Παπαδημητρίου σελ. 136 **[4]** Ι. Χρυσοστόμου Ε.Π.Ε. τομ. 18Α σελ. 767 **[5]** Μικρή Ρώσικη Κλίμακα Πέτρου Μπότση σελ. 113

Εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος» Παρασκευή 04-04-2014

Πηγή: xristianos.gr